ननुजगन्मयत्वोक्त्याजगतउत्पत्त्यादिनाऽसत्यत्वेनजाड्येनचममापिकिंतथात्वंब्रूषे नहिनहीत्याह आद्यंतौमध्यंचजगतोयतोब्रह्मणोभवंति अस्यच अव्ययस्यएतानिआद्यंतमध्यानिनसंति यच्चब्रह्मइदंकारास्पदं दृश्यमहंकारास्पदं द्रष्टृचबहिर्भोग्यमन्यच्चभोक्तृचचिद्रूपंचब्रह्मैवभवान् अतोनतव विकारादिशंकाइत्यर्थः ॥ ५ ॥ तवैवंभूतत्वेमुमुक्षूणामाचारःप्रमाणमित्याह तवैवेति उभयतः इहामुत्रचसंगंत्यक्त्वा ॥ ६ ॥ ननुब्रह्मैवचेदहंतर्ह्यसंगोदासीनस्यममचरणांभोजोपासनयाकिंतेषांतत्राह त्वमिति ब्रह्मत्वेऽपित्वंनात्यंतमुदासीनः किंतुविश्वस्यप्रपंचस्योदयादीनांहेतुः तद्रूपाधीनामात्मनांजीवानामीश्वरश्चतत्तत्फलदाता तर्हिकिंराजादिवत्कयाऽप्यपेक्षयासेवकेभ्यःफलंददामि नहिनहि अनपेक्षएवत्वम् तर्हिकिमीश्वरत्वेनतत्राह तैरात्मभिःतत्फलदानार्थमपेक्ष्यतइतितदपेक्षः तस्यभावस्तदपेक्षतातया अनपेक्षत्वमेवदर्शयितुंतदीयंब्रह्मत्वंविशिनष्टि पूर्णममृतंचसुखरूपम्

आद्यंतावस्ययन्मध्यमिदमन्यदहंबहिः॥ यतोऽव्ययस्यनैतानितत्सत्यंब्रह्मचिद्भवान्॥ ५॥ तवैवचरणांभोजंश्रेयस्कामानिराशिषः॥ विसृज्योभयतःसंगंमुनयःसमुपासते ॥६॥ त्वंब्रह्मपूर्णममृतंविगुणंविशोकमानंदमात्रमविकारमनन्यदन्यत्॥ विश्वस्यहेतुरुदयस्थितिसंयमानामात्मेश्वरश्चतदपेक्षतयाऽनपेक्षः॥ ॥७॥ एकस्त्वमेवसदसद्द्वयमद्वयंचस्वर्णंकृताकृतमिवेहनवस्तुभेदः ॥ अज्ञानतस्त्वयिजनैर्विहितोविकल्पोयस्माद्गुणैर्व्यतिकरोनिरुपाधिकस्य॥ ८॥

विषयसुखवैलक्षण्यार्थमाह अविकारंनित्यमानंदमात्रंचकुतःविशोकम् तत्कुतःविगुणम् किंच अनन्यत्नविद्यतेअन्यद्यस्मात्ब्रह्मव्यतिरिक्ताभावादपिनिरपेक्षस्त्वमित्यर्थः तर्हिसर्वात्मकत्वेतत्तद्विकारप्रसंगोदुर्वारस्तत्राह अन्यत्सर्वतोव्यतिरिक्तंचकारणत्वात् नह्येवंभूतसुखात्मकब्रह्मस्वरूपस्यतवान्यापेक्षाऽस्ति अतःकेवलंभक्तानुग्रहार्थमेवतवैश्वर्यंनस्वार्थमित्यर्थः ॥७॥ अन्यत्वमनन्यत्वंचैकस्यकुतइत्याशंक्यदृष्टांतेनोपपादयति सदसत्कार्यकारणरूपं द्वयमद्वयंचपरमकारणंत्वमेवैकः कृतंकुंडलादिरूपंद्वयमकृतंचकेवलमद्वयंस्वर्णंयथैकमेवतद्वदेवेहत्वयिवस्तुभेदोनास्ति कथंतर्हिभेदप्रतीतिस्तत्राह अज्ञानतइति कुतःयस्मान्निरुपाधिकस्यैवतवायंगुणैर्व्यतिकरोभेदोनस्वतः ॥ ८ ॥